

Caravans en Slierecht 2

Onderlest hà 'k 't dus over caravans en daer beduur ik nou vedder, of braai ik aan mijn verhaol. Hadde me 't over 't vergelijk tusse weunbôôte en weunwaoges, dan kom ik op de Romao en aanverwant. Deuze raaizigers hadde aalletwêê d'r verblijve, daer wier uitgebraaid gebruik van gemaakt. In sommige dêêle van 't land zag ie de simpele aareke van deuze raaizigers aareges in 't landschap legge, aaltijd achteraf, trewaail elders d'r met 'n weunwaoge wier rondgetrokke. Net as zigeuners, de ouwe benaoming vanuit deuze mense, dekt ok Romao de laoding nie, evemin Sinti of raaizigers. Weunwaogebeweuners, weunbôôtbeweuners, kampers, groepe mense die rondtrokke en onderweeg aan de kost perbeerde te komme, handelend in 't êên of aor en die d'r aage ok wel verhuurde. We kijke jammer genogt nie aaltijd eve posetief naer deuze bevollekingsgroepe. Soms begriypelijk, teslotte wazze 't vreemdes en 't is de mens aage om vreemdes met 'n scheef ôôg aan te kijke en as mens hen we snel, te snel, een oordêêl klaor.

Bij mijn perbeerde d'r êêntjie in te breke: midde in de nacht. We sliepe op zolder, hoorde ik inêêns gestommel. Bij de bure doch ik, mor die wazze op vekansie, dus dà kon nie. Ik luisterde wà beterder en reaoliseerde me dat 't geluid z'n aage hà verplaetst naer mijn ketoortie. Ik gooide de deur ope en zag 'n knaop met êên bêên binne en êên bêên buite. "Jij ben d'r bij makker" riep ik gedurrefd. Maor as 'n echte dakhaos, trok tie z'n bêên trug en liet z'n aage zô naer de geut glijje. Hij pakte de regenpijp en

haostte z'n aage 'n paar verdiepinge naer beneejene. 'k Zag z'n schim nog deur de tuin van de bure schiete. Ik belde de pliesie en die zette gelijk een zoekactie op touw. Tevergeefs. Wel zagge ze licht brande aan d'n overkant van de weg en ze belde daer aan met de vraeg ovve ze iets hadde gezien. Ja zeker, ze hadde een jongeman viao de regenpijp omhông zien klimme en over 't dak naer d'n aandere kant zien klaautere. Dat wazze dus de geloije waer dà 'k wakker van geworre was. Waerom ze de pliesie nie hadde gewaorschouwd? Gêên idee. Gerustgesteld dat ie weg was gonge me weer slaepe. De vollegenden ochtend keek ik nog effies in de tuin en werchtig lagge daer een paar afgebroke roze, mor nie uit mijn tuin. Een paar daege laeter vertelde m'n dochter dat 't een kamper was. Tja, dà vollek..."Mor eh, hoe weet jie dà?" "Nou, 't was een knul die ze kon en die kwam effies goejenacht wense om haalef drie 's nas, de roze wazze daermee ok verklaord. Een romantische escapaode, die wel weer voor een vekeerde beeldvurreming zurregde, eventjies althans. 't Gekke is dat as ik dut verhaol vertel, mense ok gelijk reëgere van: "Zie je wel, tò dà 'k de kloer vertel."

Emiel Mostert